

COMPRA, LLEGEIX, DIFON

La Verdad nº 110

(març de 2022)

“Cap al X congrés mundial de la IV Internacional.”

Elecciones a Andalucía

La política del govern facilita la victòria de la dreta

El president de la Junta d'Andalusia, Juan Manuel Moreno Bonilla (PP), ha decidit avançar les eleccions autonòmiques. La data de votació serà el 26 de juny.

Bonilla –que governava en coalició amb Ciudadans, i amb el suport extern de Vox– ha decidit avançar davant les enquestes favorables i tenint en compte que no va poder aprovar els pressupostos per al 2022 per no aconseguir els vots de Vox. El PP fa campanya per una majoria absoluta per a les candidatures (que fins ara li neguen les enquestes). Les perspectives actuals són que Ciudadans s'enfonsa (i potser es quedi sense representació), Vox creix gairebé un 50% en escons, quedant com a tercera força electoral, amb 18-20, el PSOE s'estanca, i el PP trauria per si mateix més parlamentaris (45-50) que totes les forces d'esquerra juntes. Tot i això, no arribaria a la majoria absoluta –que requereix 55 escons– i necessitaria l'abstenció o el suport de Vox per governar.

El PSOE va canviar Susana Díaz com a candidata per l'alcalde de Sevilla, Juan Espadas, un candidat sense projecció fora de Sevilla. No sembla que aquest canvi tingui repercussió electoral: la majoria de les enquestes diuen que pujaria uns quants milers de vots i s'estancaria en escons, amb 32-33.

Des de sempre, una majoria del poble andalús ha votat les organitzacions que es declaren d'esquerra. Avui aquesta majoria és perplexa. Veu al govern de la nació al PSOE i UP-IU aplicar els pitjors plans del capital. En primer lloc, apareixen i són els abanderats de la política bel·licista i l'OTAN. Fins i tot, la munyidora de la coalició Per Andalusia, Yolanda Diaz, deixa caure –de moment extraoficialment– que s'ha “convertit” a l'atlantisme. Les reformes laborals segueixen sense ser plenament derogades, els salaris s'estanquen mentre els preus de béns de primera necessitat (combustibles, electricitat, aliments...) es disparen. I el dia 9 de juny s'afanyen a aprovar una nova reforma de les pensions, per fomentar els plans de pensions d'ocupació; privats, però bonificant la part empresarial amb diners de la Seguretat Social. Mantenen la llei mordassa i promouen les guerres amb

l'OTAN. Amb tot això, estan fent-li la campanya a la dreta. Que es permet practicar el populisme més groller i aparèixer a Andalusia fins i tot com a “moderada”.

Aquest és el principal problema de l'esquerra en aquestes eleccions.

Afegeixi's la confusió que va generar el pacte del govern andalús del PP amb el valencià del PSOE sobre el finançament autonòmic, amb una mateixa política? que va afegir més disputes encara a l'Estat de les Autonomies.

I a sobre vénen les maniobres electorals.

Un vodevil a les candidatures d'esquerres

El panorama és desolador. Esquerra Unida i Podem es van presentar a les eleccions anteriors com Adelante Andalucía, una coalició les candidatures de la qual va encapçalar Teresa Rodríguez, d'anticapitalistes', i que es va trencar en dos anys i mig de mandat. Teresa Rodríguez es va quedar amb la marca electoral.

La Mesa del Parlament d'Andalusia, la dreta, va decidir llavors entre les esquerres, el novembre del 2020 –en contra del dictamen dels serveis jurídics de la Cambra en un informe que no és vinculant– declarar trànsfuges a Teresa Rodríguez i deu diputats del grup d'Adelante Andalusia (als quals després se'n van sumar dos més). Una decisió que es va prendre a petició de la portaveu del grup, Inmaculada Nieto (IU) i a instàncies de Podemos.

Els parlamentaris van passar a ser no adscrits, una condició que els privava de la majoria dels seus drets parlamentaris, perquè el reglament del Parlament d'Andalusia exclou els diputats no adscrits de moltes iniciatives reservades als grups parlamentaris, com la iniciativa legislativa, la presentació de proposicions no de llei i de mocions, la participació en debats de totalitat de projectes de llei, d'investidura del president o presidenta de la Junta, i en general totes aquelles reservades als grups parlamentaris. I en limita unes altres, com la possibilitat de presentar preguntes al president o als consellers de la Junta.

Aquesta decisió va ser adoptada amb el suport de tots els partits, excepte el PP, que es va abstenir.

Amb vista a la campanya electoral, les maniobres d'enfrontament i divisió s'han repetit. Per Andalusia, la coalició d'esquerres que agrupa Podem, IU, Més País, Equo, Aliança Verda i Iniciativa del Poble Andalús, ha presentat un recurs a la Junta Electoral, perquè Adelante Andalucía, la formació de Teresa Rodríguez, no estigui als debats electorals. També sol·licita que se suprimeixin les entrevistes programades amb Teresa Rodríguez a la RTVA, al·legant que la seva inclusió és “clarament contrària al principi de neutralitat i igualtat de tracte, ja que es tracta de la candidata d'una formació que ni tan sols arriba a la consideració de grup polític significatiu”. Recordem que els que segueixen Teresa Rodríguez es presenten per separat, amb les sigles “Adelante Andalucía”.

La Junta Electoral andalusa i central han decidit que la candidatura Adelante Andalucía no tenia dret a subvencions però el cap de llista podia participar en els debats televisius.

Nosaltres som partidaris de la igualtat de totes les organitzacions a la campanya electoral, i rebutgem les subvencions de l'Estat als partits polítics, però no podem sinó rebutjar les maniobres, de clar tuf estalinista, que es recolzen en una legislació antidemocràtica.

No compartim la plataforma electoral de Adelante Andalusia, que observem que insisteix en l'andalusisme, i, sense detriment de pronunciar-nos-hi, creiem que és imprescindible mostrar el nostre total desacord amb les actuacions de Por Andalucía i el seu boicot a la campanya de Teresa Rodríguez. Aquest espectacle només tindrà un resultat: afavorir el PP i Vox.

Quant a Podem, Esquerra Unida, Més País i altres forces, van arribar a última hora a un acord de coalició, que es dirà “Por Andalucía”. Tan a última hora es va fer l'acord que l'adhesió de Podem va arribar fora de termini a la Junta Electoral, i no va ser admesa. Això suposa que els representants de Podem dins de la coalició, haurien d'anar com a independents, i probablement el partit es quedaria sense accés a les subvencions (que són imprescindibles per al funcionament d'una organització que amb prou feines té mem-

bres cotitzants). Les enquestes els donen 7-9 escons.

Un desastre per a les esquerres

Segons les enquestes, amb la política que porten des del Govern, totes les forces d'esquerra podrien sumar, en el millor dels casos, 45 escons (32-33 del PSOE, 7-12 de les forces a l'esquerra que, a les eleccions anteriors, units, van treure 17 escons, fins i tot aquests 7-12 poden ser menys amb aquest ambient d'enfrontament entre ells, sense cap contingut polític). I el PP, per si mateix, entre 45 i 50. Als quals cal sumar els 18-20 de Vox.

És cert que el PP, que governava per primera vegada a Andalusia després de 40 anys de govern del PSOE (sols o en coalició), no s'ha atrevit en aquest primer mandat a arribar molt lluny a la seva política. Per exemple, a sanitat, amb prou feines algun augment de les derivacions a la sanitat privada, però això no treu que la situació de la sanitat andalusa sigui desastrosa i que, a l'octubre del 2021, es permetessin acomiadar 8.000 professionals. Això s'ha fet en connivència fonamentalment amb la política del govern PSOE-Unides Podem, de manera que la resposta s'ha limitat a mobilitzacions locals, nom-

brores, però aïllades, a cada barri o poble.

La situació política i el panorama electoral no convida precisament a la mobilització de la població treballadora i de les esquerres, que demostra l'absència d'una força política que pugui representar els interessos de la classe treballadora d'Andalusia i que es pot traduir en una abstenció massiva als barris populars. Ja n'hi ha que s'afanyen a donar la culpa a la població treballadora d'Andalusia, que, segons ells, no sap votar "adequadament".

En tot cas, sembla que no hi hagi una sortida electoral per a les aspiracions de la majoria treballadora d'Andalusia.

L'opció dels "Anticapitalistes"

Anticapitalistes, l'organització afiliada a l'anomenat "Secretariat Unificat de la IV Internacional" és la força que anima la coalició Adelante Andalucía, de la qual formen part, a més, diversos grups "andalucistes": Primavera Andalusia, Esquerra Andalusia i Defensar Andalusia. Adelante es defineix com una "força andalusista d'esquerres, feminista i ecologista que defensa els interessos del poble andalusí. Som una força política netament andalusita que treballa per prioritzar els interessos populars i amb l'anhel de servir com a

eina per emancipar cap a la plenitud econòmica, política, ecològica, cultural i social d'Andalusia.

Amb aquesta voluntat de ser útil al poble andalusí, ens definim com a andalusistes, feministes, ecosocialistes, antineoliberal i amb un compromís profundament democràtic.

Creiem que l'andalusisme és la resposta de la gent treballadora andalusita per fer front a les polítiques neoliberals i centralistes".

És coneguda la nostra opinió sobre qüestions com el "ecosocialisme", i el "neoliberalisme" (remetem als lectors que estiguin interessats als articles publicats a La Verdad, revista teòrica de la IV Internacional). Però ens permetem una observació sobre el proclamat "andalucisme". Al nostre parer, la classe treballadora d'Andalusia comparteix amb els treballadors i treballadores de la resta de l'Estat conquestes socials comunes, enemics comuns (el capital financer i les seves institucions). Aquestes conquestes comunes només es poden defensar, és el nostre parer, corroborada per l'experiència, amb l'acció comuna de tots els pobles, partint de la unitat de la classe de nord a sud, de Cadis a Girona, contra el règim monàrquic i el capital financer.

Els nostres compromisos ...

Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta *Carta Setmanal*

Si no la reps, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reps, et proposem que subscriguis a altres companyes i companys als quals pugui interessar.

L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadores i treballadors, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l'any, o més si us sembla.

Nostre compte corrent en La Caixa és: **2100 2812 51 0200071314**. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: info@posicuarta.org

Pots contactar des: <http://posicuarta.org/cartasblog/contacto>

Partido Obrero Socialista Internacionalista
Sección en España de la IV Internacional

Carrer Desengaño, 12 (1ª 3A). 28004 - Madrid Teléfono:
91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01 <http://www.posicuarta.org>
posicuarta.org
Busca'ns en Twitter: @posicuarta